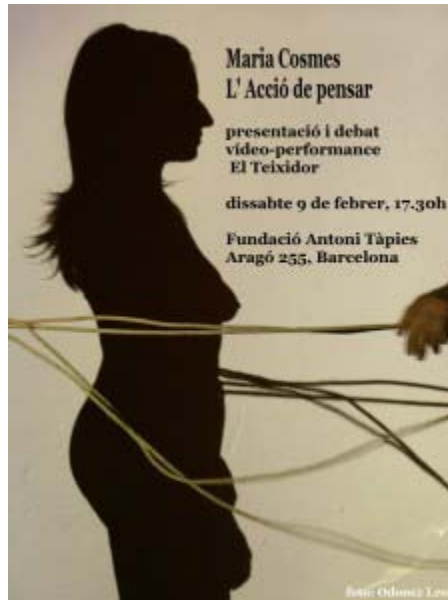

re.act.feminism #2

Maria Cosme L' Acció de pensar

AMB LA COL·LABORACIÓ DE L'Estruch. Ajuntament de Sabadell. Comafosca Node d'Art i Pensament. Casa Haiku. eBent

Activitat:

L' Acció de pensar

Inici:

9 febrero, 2013 17:30

Preu:

Gratuito

Lloc:

Fundació Antoni Tàpies

Adreça:

[Google Map](#)

Aragó 255, Barcelona

“Actuar corporalment és una de les meves obsessions enfront de la immobilitat del pensament solitari, units donen dinàmica de vida. Les accions en els meus experiments performàtics intenten conjuminar aquesta dicotomia per generar pensament actiu.”

Fitxa tècnica

Títol: El Teixidor.

Tècnica: vídeo-performance/performance

Duració: 46' 86''

Data: 2010

Idea: Maria Cosmes Román

Desenvolupament i execució: Maria Cosmes i Saverio Longo

MARIA COSMES

Llicenciada en Prehistòria i Història Antiga (1988), Llicenciada en Antropologia Cultural (1993).

Ha treballat des de 1992 en mail-art, poesia visual i instal·lació i des de 1998 en performance. Des de l'any 2000 el seu treball es nodreix de pràctiques corporals com la tècnica Alexander, la dansa-teràpia o la dansa oriental, entre altres, en un intent de conciliar la consciència corporal amb l'emoció i l'intel·lecte com a motors del pensament.

Ha articulat el seu treball artístic al voltant de les constriccions simbòliques que conformen la nostra identitat en relació amb els altres i en la possible manera de subvertir-les, sent el substrat de l'obra l'entrecruament entre ciències socials i l'experimentació performàtica. Actualment experimenta maneres diferents d'hibridar la narrativa i l'escriptura amb l'obra visual a partir de premisses autoetnogràfiques.

Ha exhibit el seu treball a múltiples festivals nacionals i internacionals i a centres d'art, entre altres, Centre International Poésie Marseille (Marsella,2004), La Casa Encendida (Madrid, 2005), CCCB (Barcelona, 2005), Centre d'Art Santa Mònica (Barcelona,2006), FADO (Toronto,2007), OPEN (Beiging, 2009), Matadero (Madrid, 2010), Fabra i Coats (Barcelona,2012).

Entre 2001 i 2010 va formar part de l'organització del festival internacional de pràctiques performàtiques eBent.

Ha donat conferències i tallers de performance a la Universitat Autònoma de Barcelona, la Facultade de Belas Artes de Pontevedra i a l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, així com en diversos centres públics i privats.

També ha treballat per a la Fundació Yehudi Menuhin dins el programa MUS-E utilitzant tècniques performàtiques per afavorir la integració de nens en risc d'exclusió social.

Saverio Longo

Artista multidisciplinar, desenvolupa inicialment la seva obra a través de la pintura en 1984, a la Casa de la Cultura San Isidro a Buenos Aires. En 1992 es llicencia en Belles Arts en l'especialitat d'escultura.

Estudia teatre, escriptura, poesia i cant i resulta finalista en el certamen de poesia de la Biennal d'Art Jove, Buenos Aires, 1994, i en 1996 en la Bienal Buenos Artes Joven.

Després d'un període en el teatre, a partir de l'any 1996 la fotografia comença a ocupar un lloc important en el seu treball artístic.

En 2001 es trasllada a Barcelona on realitza juntament amb l'artista plàstica Marcela Jardón la instal·lació "Den-city", EME3, CCCB. En l'any 2002 realitza una mostra en la Galeria Black, on la fotografia instantània cobra un protagonisme fonamental dins de llibres-objecte, en els quals posa imatges a les seves pròpies poesies. A la fi de 2008 comença a treballar amb Maria Cosmes, presenten la seva proposta conjunta, al juny a Berlín i al setembre a Barcelona, en 2010. A l'abril de 2010 col·labora com a actor en dos treballs teatrals dels artistes Tamara Kuselman i Daniel Jacoby en L'Estruch de Sabadell. Actualment desenvolupa idees performàtiques pròpies i una sèrie d'escultures mínimes treballades des del concepte BDSM.

.....

"Actuar corporalment es una de mis obsesiones frente a la inmovilidad del pensamiento solitario, unidos dan dinámica de vida. Las acciones en mis experimentos performáticos intentan aunar esta dicotomía para generar pensamiento activo."

Ficha técnica

Título: El Tejedor

Técnica: vídeo-performance/performance

Duración: 46' 86"

Fecha: 2010

Idea: Maria Cosmes Román

Desarrollo y ejecución: Maria Cosmes y Saverio Longo

Con la colaboración de l'Estruch. Ajuntament de Sabadell. Comafosca Node d'Art i Pensament. Casa Haiku. eBent

Maria Cosmes

Licenciada en Prehistoria e Historia Antigua (1988), Licenciada en Antropología Cultural (1993).

Ha trabajado desde 1992 en mail-arte, poesía visual e instalación y desde 1998 en performance. Desde el año 2000 su trabajo se nutre de prácticas corporales como la técnica Alexander, la danza-terapia o la danza oriental, entre otras, en un intento de conciliar la conciencia corporal con la emoción y el intelecto como motores del pensamiento.

Ha articulado su trabajo artístico alrededor de las constricciones simbólicas que conforman nuestra identidad en relación con los otros y en la posible manera de subvertirlas, siendo el sustrato de la obra el entrecruzamiento entre ciencias sociales y la experimentación performática. Actualmente experimenta maneras diferentes de hibridar la narrativa y la escritura con la obra visual a partir de premisas autoetnográficas.

Ha exhibido su trabajo en múltiples festivales nacionales e internacionales y en centros de arte, entre otros Centro Internacional Poésie Marseille (Marsella,2004), La Casa Encendida (Madrid, 2005), CCCB (Barcelona, 2005), Centro de Arte Santa Mònica (Barcelona,2006), FADO (Toronto,2007), OPEN (Beiging, 2009), Matadero (Madrid, 2010), Fabra y Coats (Barcelona,2012).

Entre 2001 y 2010 formó parte de la organización del Festival internacional de prácticas performáticas eBent.

Ha dado conferencias y talleres de performance en la Universitat Autònoma de Barcelona, la Faculdade de Belas Artes de Pontevedra y en la Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, así como en varios centros públicos y privados.

También ha trabajado para la Fundación Yehudi Menuhin dentro del programa MUS-E utilizando técnicas performáticas para favorecer la integración de niños en riesgo de exclusión social.

Saverio Longo

Artista multidisciplinar, desarrolla inicialmente su obra a través de la pintura en 1984, en la Casa de la Cultura San Isidro en Buenos Aires. En 1992 se licencia en Bellas Artes en la especialidad de escultura.

Estudia teatro, escritura, poesía y canto y resulta finalista en el certamen de poesía de la Bienal de Arte Joven, Buenos Aires, 1994, y en 1996 en la Bienal Buenos Artes Joven. Tras un período en el teatro, partir del año 1996 la fotografía empieza a ocupar un lugar importante en su trabajo artístico.

En 2001 se traslada a Barcelona donde realiza junto con la artista plástica Marcela Jardón la instalación “Den-city”, EME3, CCCB. En el año 2002 realiza una muestra en la Galería Black, donde la fotografía instantánea cobra un protagonismo fundamental dentro de libros-objeto, dándole imágenes a sus propias poesías.

A finales de 2008 empieza a trabajar con Maria Cosmes, llevando su propuesta conjunta en junio a Berlín y en septiembre a Barcelona en 2010. En Abril de 2010 colabora como actor en dos trabajos teatrales de los artistas Tamara Kuselman y Daniel Jacoby en L'Estruch de Sabadell. Actualmente desarrolla ideas performáticas propias y una serie de esculturas mínimas trabajadas desde el concepto BDSM.

http://www.fundaciotopies.org/blogs/activitatsreactfeminism/?tribe_events=1-accio-de-pensar%2F

EL Teixidor. Maria Cosmes i Saverio Longo

Aquest projecte té els seus orígens en la fascinació estètica i emocional que va fer sorgir en mi el descobriment del món del *bondage*, a causa de necessitats tècniques per realitzar una altra obra titulada "Saeta del Silencio". Aquest encontre casual em va fer interessar pel món del BDSM i d'aquí es va obrir un procés d'interrogants i reflexions, tant intel·lectuals com estètics, al voltant de les implicacions simbòliques d'unes pràctiques sexuals, que malgrat ser consensuades pels practicants, no són molt ben acceptades socialment però sí vampiritzades, entre d'altres, pel món de la moda i de la publicitat, fins i tot la dirigida al gran públic, o de l'estètica cinematogràfica.

Stephen A. Mitchell ens explica com "Diferentes autores de diferentes escuelas [afirman] que para el ser humano lo más apremiante es mantener el sentido de la identidad y continuidad, y que las experiencias sexuales muchas veces obtienen significado e intensidad al cumplir este uso."¹

En l'imaginari estètic actual, BDSM i fetitxisme esdevenen signe de modernitat i *glamour*. Més enllà d'aquesta fascinació estètica podem preguntar-nos quins mecanismes la fan rellevant. Per què en un moment històric de puritanisme ferotge i abdicació de la responsabilitat individual i col·lectiva el risc d'un compromís extrem amb l'*altre* resulta suggeridor, m'atreviria a apuntar, alliberador?

Un dels principals conceptes al voltant del qual pivota aquesta obra és el de "ús de l'altre". En l'Antropologia clàssica el concepte s'ha utilitzat sobretot per parlar de relacions de producció i com a característica pròpia de l'ésser humà, que seria l'únic animal que fa servir altres individus de la pròpia espècie pel seu profit mentre que es dona per cert que a la resta de la natura ni tan sols els paràsits fan això, ja que l'ús es dona entre espècies diferents. En Psicoanàlisi

s'ha parlat de "significar a l'altre" o "projectar sobre l'altre", que podríem considerar com un aspecte de l'ús de l'altre. En la major part dels casos el concepte sembla irremeiablement associat a connotacions negatives d'explotació o violència, física o simbòlica. Si bé aquesta és una problemàtica desgraciadament real i certa, no és menys cert que les relacions humanes concretes no poden ser reduïdes a generalitzacions, cada relació hauria de ser considerada dins un context social, cultural i relacional concret. Com afirma Ignasi Terradas "si las personas se rigen por compromisos entre ellas como tales, entonces sus facultades son medios que no tienen sentido en la abstracción o en el intercambio abstracto, sino en la peculiaridad con que cada persona las totaliza i *personaliza*. [...] Para alcanzar a las personas hay que concebir el intercambio real entre ellas, en el que, por ejemplo, el dinero y el amor son algo que tienen significados personales y dejan de tenerlos fuera de la acción de esas personas."² Aquí ens trobaríem en el punt d'intersecció i conflicte on s'enfronten la llibertat individual, les nocions morals predominants apreses i les reaccions visceralment emocionals que aquestes desencadenen.

Hem d'indagar però, a què ens referim quan parlem d'ús de l'altre. Parlem de l'ús físic o de l'ús psicològic de l'altre? Jo em decanto per establir el punt de partida en el "cos" físic, cos total que als humans no ens ve donat per la natura sinó que ens és atorgat com a construcció, "un producto que excede la condición de materia y se inserta en una condición simbòlica" i que per la seva mediació conforma aspectes psicològics importants dels individus reals.

"Fromm reubica las descripciones psicodinámicas de Freud de las organizaciones libidinales en un marco que subraya el carácter en un contexto más amplio, cultural e històrico. La sexualidad se vuelve "la expresión de una actitud hacia el mundo en el lenguaje corporal"³

A partir d'aquí el cos esdevé el "material cultural" ideal per reflexionar entorn a múltiples aspectes de la vida, la cultura i la societat humanes i, en especial, de les relacions humanes concretes.

En aquest projecte la meva actitud com a artista reclama la necessitat psíquica de posar en evidència els mecanismes ambivalents de l'ús i del do. Ambdós, estan presents en la meva obra dels darrers anys. El do com a cessió del meu cos i la seva presència a la manipulació, interpretació i tergiversació per part del públic participant, això sí, mai des d'una posició indefensa, en la qual no hi crec. L'ús es bifurca en una doble lectura, ús conscient del meu cos plàsticament ofert i ús de les reaccions i emocions dels altres durant la seva participació a les meves obres.

El Teixidor interpel·la el públic sobre els mecanismes de construcció de la nostra identitat com a individus relacionals dins el marc de la nostra cultura. L'artista performer es converteix voluntàriament i amb la connivència d'un altre artista modelador del seu cos a través de les cordes de cànem en *objet de l'usage*, un objecte que només serveix per ballar al ritme que imposen la música ambient i els agosarats participants del públic que ho desitgin, dones o homes.

El rígid vestit estreny el cos evocant alhora les delícies del poder i la carn i el suplici de la socialització/domesticació, dels límits de la voluntat i del franc albir. Objecte d'admiració i instrument de tortura que condiciona les relacions humanes i el seu lliure desenvolupament.

El Teixidor, l'artista constructor del vestit, és present en el temps real de la performance com un símbol, un déu durkheimià que deté el poder de la realitat ideal i projecta la seva presència indefugible sobre l'espai humà.

Mentre l'acció en temps real evoca el parany de les relacions entre éssers humans social i culturalment conformats que s'usen i abusen; l'espai conceptual posa en dubte qui manipula a qui, l'artista que ha generat la situació, el públic que es presta al joc, els condicionaments socials, els imperatius culturals...

Públic i artista, resten atrapats en dos nivells de lectura tal vegada com a *Mans dibuixant-se*, tal altra com les desconcertants i angoixoses escales impossibles de *Relativitat* d'Escher.

-
1. Stephen A. Mitchell Conceptos relacionales en psicoanálisis. Una integración.
 2. Ignasi Terradas Eliza Kendal. Reflexiones sobre una antibiografía
 3. Mitchell

photo: Carlos Pina, Leo Odoncz, Laura Gianeti, José Begega
video: Carlos Pina, Casa Haiku

with the collaboration of:

<http://w3.maria-cosmes.org/index.php/ca/el-teixidor>